

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 22/12/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 12

GIẢI ĐÁP PHẬT HỌC NGHI VẤN

BÀI 18: CHÓN TU DƯỠNG

Hòa Thượng nói: **“Đạo tràng là chốn để chúng ta tu dưỡng. Chúng ta nhất định phải học thì chúng ta mới trở thành người có đạo. Ở cư sĩ Lâm Singapore, mọi người trì danh niệm Phật, trong niệm Phật đường mọi người niệm Phật không gián đoạn, giảng đường ngày ngày giảng Kinh nói pháp đây là đạo tràng có đạo. Chúng ta ngày ngày tu học thì chúng ta mới có thể trên đền bốn ơn nặng, dưới cứu khổ ba đường”**. Ngày ngày, chúng ta phải nghe Kinh, nghe pháp thì chúng ta mới lĩnh hội, tiếp nhận được giáo học của Phật. Nếu chúng ta tu mù, luyện quán hoặc chúng ta làm theo người khác mà không có đạo lý, phương pháp thì chúng ta nhất định sẽ làm sai. **“Ba đường”** là cõi Địa ngục, Ngạ quỷ và Súc sanh. **“Trên đền bốn ơn nặng”** là chúng ta báo ân Phật, ân Cha Mẹ, ân Quốc gia và ân của những người thành toàn cho chúng ta. Nếu chúng ta không làm như lý, như pháp mà làm theo tập khí, phiền não thì chúng ta chỉ tạo thêm nghiệp. Chúng ta tiếp tục tạo nghiệp thì chúng ta không thể cứu được chính mình, không thể cứu được chúng sanh ở ba đường. Hòa Thượng thường nói: **“Hàng ngày, chúng ta đừng nghĩ là chúng ta đang độ chúng sanh, chỉ cần chúng ta không làm phiền chúng sanh đã là tốt cho chúng sanh rồi”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta bình lặng quán sát, tỉ mỉ tư duy, Thích Ca Mâu Ni Phật và các đại đệ tử đều ngày ngày tự thân thúc liễm, không ngừng nâng cao cảnh giới, đồng thời ngày ngày giảng Kinh nói pháp cho chúng sanh. Ngoài hai việc này ra các Ngài không làm bất cứ việc gì khác. Cư sĩ Duy Ma Cật nói được rất hay: “Tâm thanh tịnh, tâm từ bi chính là đạo tràng”. Đạo tràng không cần chú trọng ở hình thức. Người thế gian chỉ làm đạo tràng ở trên hình thức, chúng ta là những người cần cầu giải thoát, chúng ta không làm những việc đó!”**. Chúng ta muốn có tâm thanh tịnh thì chúng ta phải xả bỏ những tập khí, phiền não của chính mình. Chúng ta muốn có tâm từ bi thì hàng ngày, chúng ta đối nhân xử thế tiếp vật, hành động tạo tác, làm những việc nhỏ nhất, đều phải trên nền tảng tâm từ bi. Nếu chúng ta không có tâm từ bi thì chúng ta sẽ làm thương tổn người khác. Chúng ta làm trái với giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền thì chúng ta đã làm thương tổn người khác. Chúng ta tặng người một món đồ thì chúng ta phải quán sát xem họ dùng tâm gì để tiếp nhận, nếu họ dùng tâm tham tiếp nhận thì chúng ta phải giáo huấn, nhắc nhở họ. Chúng ta không giúp

người thoả mãn tâm tham mà chúng ta phải dùng tâm yêu thương để giúp họ. Người thế gian “*cùng hung cực tham*” nếu họ tham như vậy thì họ sẽ phải đi vào cõi Ngạ quỷ, họ sẽ vô cùng khổ.

Hòa Thượng nói: “*Đối với Đại sư Liên Trì của Thiền Tông nơi chốn tu hành, mọi sự, mọi việc đều là tùy duyên thành tựu. Đạo tràng của Ngài không đi hóa duyên, tự nhiên mà thành tựu. Nếu chúng ta tự đi quyên góp thì đó chính là chúng ta có dục vọng, tham cầu không phải nguyện lực. Chúng ta có dục vọng thì chúng ta không thể độ được chúng sanh, tương lai chính chúng ta sẽ đọa vào tam đồ. Việc này trên Kinh “Phát Khởi Bồ Tát Thủ Thắng Chí Nhạo” đã nói được rất rõ ràng*”. “*Tùy duyên thành tựu*” là đủ duyên thì việc sẽ hình thành, không có một chút tâm cưỡng cầu, phan duyên. Chúng ta khởi lên tham cầu thì chính chúng ta mất đi tâm thanh tịnh. Chúng ta không thể giúp được chính mình thì chúng ta không thể giúp được chúng sanh. Đây chính là “*lưỡng bại câu thương*”, đôi bên đều bị hại. Hằng ngày, khi chúng ta làm bất cứ việc gì chúng ta cũng khởi tâm mong cầu. Thí dụ, chúng ta muốn việc thành công, việc diễn ra nhanh, đây chính là chúng ta có dục vọng, tham cầu. Hòa Thượng nói: “*Chúng ta làm mọi việc bằng tâm chân thành thì sẽ có Long Thiên Thiện Thần gia hộ, chư Phật Bồ Tát an bài giúp chúng ta nên mọi việc đều sẽ diễn ra tốt đẹp*”.

Hòa Thượng nói: “*Ở Cư sĩ Lâm, người từ trên xuống dưới đều giữ một mảng hoà khí. Đây là như trong ngạn ngữ nói: “Gia hòa vạn sự hưng”. Cho dù là một đạo tràng nhỏ thì chúng ta cũng phải giữ một mảng hoà khí*”. Một đoàn thể, một đạo tràng có hoà khí thì mọi việc sẽ thành công. “*Hoà khí*” mọi người trong đoàn thể từ trên xuống dưới đều cùng nhau tu học, cùng nhau tuân thủ chuẩn mực, giáo huấn của Cổ Thánh Tiên Hiền, của Phật. Ở thế gian, nhiều người thường nói lời khách sáo, khen tặng, tặng quà người khác để đạt được mục đích của mình. Chúng ta làm mọi việc bằng tâm chân thành thì chúng ta sẽ tạo ra một mảng từ trường an lành, mọi người đều cảm thấy được an ổn, được bảo hộ. Có những nơi, khi chúng ta bước vào chúng ta sẽ cảm thấy từ trường nơi đó không an ổn. Khi tôi tiếp xúc với mọi người, tôi sẽ cảm nhận được tâm của họ có an hay không. Nếu tâm chúng ta luôn ở trạng thái bất an thì chúng ta học Phật pháp, học chuẩn mực Thánh Hiền đều không thể có thành tựu. Người thế gian mong cầu “*danh vọng lợi dưỡng*” nên họ luôn cạnh tranh, đấu tranh, do vậy tâm họ luôn không an ổn.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta đang tu học, hoằng dương Phật pháp ở trong thời kỳ hiện đại, thời kỳ này công cụ hoằng truyền Phật pháp không giống như ngày xưa, chúng ta phải tận dụng tiến bộ khoa học kỹ thuật để nhiều người có thể tiếp cận hơn*”. Chúng ta đang cùng nhau học trên Zoom, mọi người ở các nơi trên thế giới cùng nhau học tập mà không cần phải gặp nhau, không phải nói những lời khách sáo, không tạo ra những thị phi.

Hòa Thượng nói: **“Năm xưa ở đời, Thích Ca Mâu Ni Phật không xây dựng đạo tràng, phương thức đời sống của Ngài là du hoá nhân gian, cư vô định sở. Thích Ca Mâu Ni Phật đã làm ra tấm gương tốt nhất cho chúng ta, Ngài không có nơi ở nhất định nên Ngài có thể đến rất nhiều nơi, có nhiều duyên tiếp cận chúng sanh đây là cơ hội để giáo dục được nhiều chúng sanh”**. “Cư vô định sở” là không có nơi chốn, chỗ ở nhất định. Thủa xưa, Phật và Tăng đoàn nửa ngày ăn một bữa, dưới gốc cây ngủ một đêm, trên người chỉ có ba y, một bát. Tăng đoàn đi khắp nơi để giáo hóa, làm ra biểu pháp của một đoàn thể sống hoà hợp.

Hiện tại, chúng ta đang cố gắng tạo nhiều cơ duyên để tiếp cận, giáo dục chúng sanh. Chúng ta làm ra tấm gương cho đi vô điều kiện để mọi người nhận thấy giữa người và người phải quan tâm lẫn nhau. Nếu chúng ta không làm ra biểu pháp, chuẩn mực thì nhiều người không thể nhận ra điều này. Chính chúng ta thật làm một thời gian thì chúng ta mới thật có cảm nhận về những lời dạy của Phật, của Thánh Hiền. Chúng ta tích cực làm ra tấm gương cho mọi người nhưng tâm chúng ta phải thanh tịnh. Tổng cương lĩnh, tổng nguyên tắc Thích Ca Mâu Ni Phật dạy chúng ta là: **“Đối với người thì chúng ta phải từ bi, đối với mình thì chúng ta phải thanh tịnh”**. Chúng ta làm việc lợi ích vô số chúng sanh thì tâm chúng ta vẫn thanh tịnh. Ngài Duy Ma Cật đã nói: **“Tâm thanh tịnh, tâm từ bi mới chính là đạo tràng”**. Tâm thanh tịnh, tâm từ bi là nơi để chúng ta quay về tu dưỡng. Chúng ta phát khởi được tâm từ bi thì chúng ta sẽ có những cách khéo léo nhất để tiếp cận chúng sanh, cả người cho, người nhận đều sẽ cảm thấy rất tự tại. Chúng ta thật làm thì chúng ta sẽ thật có cảm nhận.

Vừa qua, chúng ta đã đến chia sẻ với 800 y bác sĩ ở một bệnh viện, chúng ta chia sẻ với mọi người về cách giao tiếp với bệnh nhân, về văn hóa truyền thống, đồng thời chúng ta tặng rau, đậu cho mọi người. Các y bác sĩ đều rất vui vẻ đón nhận. Nếu chúng ta không giữ được tâm thanh tịnh thì chúng ta sẽ chìm đắm trong hư danh, ảo vọng. Người thế gian nói: **“Càng cao danh vọng, càng dài gian nan”**. Khi chúng ta có cơ hội tiếp cận **“danh vọng lợi dưỡng”**, nếu chúng ta không cưỡng lại được thì chúng ta tự phá hỏng tâm thanh tịnh của mình. Chúng ta đang làm việc với tâm chí công vô tư hay ảo danh ảo vọng? Hòa Thượng nói: **“Chúng ta không thể dấu được ai, chỉ cần người có tâm se se thanh tịnh, có một chút sức định thì họ sẽ nhận ra!”**.

Hòa Thượng nói: **“Đạo tràng chính là tâm thanh tịnh, tâm từ bi của chúng ta, chúng ta không dính mắc trên hình thức”**. Chúng ta dính mắc, câu nệ hình thức nghĩa là chúng ta cho rằng đạo tràng phải là Phật điện trang nghiêm, bài trí nhiều hoa, đèn. Đạo tràng chính là tâm thanh tịnh, tâm từ bi của chúng ta, khi mọi người tiếp cận chúng ta thì họ sẽ cảm thấy từ trường hài hoà của tâm từ bi, thanh tịnh. Đạo tràng ở trên hình thức chỉ khiến chúng ta thêm chướng ngại. Đạo tràng của Phật Bồ Tát chính là **“cư vô định xứ”**, không có chỗ nhất định. Chúng ta học theo các Ngài thì đạo tràng của chúng ta cũng phải không có chỗ nhất định. Nếu chúng ta chấp vào một chỗ nhất định thì con đường đạo lạc sẽ thênh thang, con đường giải thoát sẽ hẹp dần.

Chúng ta làm việc mà chúng ta bị động tâm thì tốt nhất là chúng ta không nên làm. Phật Bồ Tát muốn chúng ta thay Phật giúp chúng sanh nhưng khi chúng ta làm việc vì chúng sanh thì tâm chúng ta thanh tịnh, chúng ta mới có thể giải thoát. Chúng ta giải thoát là ngay trong cuộc sống hằng ngày chúng ta không bị vướng bận. Hòa Thượng nói: “**Việc tốt cần làm nên làm, không công, không đức**”. Chúng ta làm với tâm cảnh này thì ta và người đều đạt được sự tốt đẹp vì chúng ta làm bằng nguyện lực chứ không làm bằng dục vọng. Chúng ta làm bằng dục vọng, tham cầu thì chính chúng ta phiền não, người tiếp nhận của chúng ta cũng sẽ cảm thấy rất khó chịu. Thí dụ, chúng ta cho rằng một việc nào đó là việc tốt, chúng ta bắt người khác làm theo chúng ta thì ta và người đều sẽ không cảm thấy dễ chịu!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!